

உ

கணபதி துணை

நிருசசெந்திசீரோட்டகயமகவநதாதி

து னை ம ந க ல ம

சி வ ப பி ர க ா ச க வ ா மி க ள்

அருளிச்செய்தது

இ ல் னு

மாழப்பாணரது நலனார்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரை யுடன

மேற்படி ர

சுநாநிவப்பிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்

விசதிமாநுபாலனமருந்திரசாலையில்

அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்டது

ஐந்தாம் பதிப்பு

இதனவிலை அறு உ

(Copyright Reserved.)

1882

தூரிககனநதங்கலைநீளசடைககைக்ககனநசங்கரனந
தூரிககனநதங்கலைநீளசடைககைக்ககனநசங்கரனந
தூரிககனநதங்கலைநீளசடைககைக்ககனநசங்கரனந
தூரிககனநதங்கலைநீளசடைககைக்ககனநசங்கரனந

(இ - ள) தூரிகக நதது அம கலை நீள சடைக கைக்ககனந
சங்கரன - தனனைச சூழிககொண்ட மாதிரததில ஆக்கம
பெற்ற அழகிப சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும்
கையிலேபொருந்திய அககினியையுமுடைய சங்கரனம்—அந்
தூரிககு அனநதம கலை நீளிகள சாற்று அரன - உமாதேவிககு
முடிவிலலாத சாதிரமமாகக்ககை உடதேசித்த சங்கரகாத
தாவுமாகிய பரமசிவன—தந்த நத கந்தா - பெற்ற நனமையை
யுடைய கந்தசவாமிபாகியும்,—இககு அனந தங்கு அலை நீளச
செயக்கன ஆம செந்திலா - கருமபுகளானனவ அனனங்
கள இருக்கின்ற அலையையுடைய ஜலம் பொருந்திய வயல்க
ளிலே உண்டாகப்பெற்ற திருச்செந்தூரையுடையவராகியுமி
ருக்கின்ற முருக்ககடவுளுடைய—தனை ஆதூரிகக - மாலையை
விரும்பினமாதிரததில,—நந்தம கலை நீளதூக கரச்சங்கககள
இழந்தேம - நமமுடைய வஸ்திரததை நீங்கிக கையிலிருந்த
சங்கவளையலகளை இழந்தனம் ஏ-று [முருக்ககடவுள் பவனி
வருதல கண்டு மால் கொண்டு வஸ்திரமும் வளையலுமிழந்து
கின்ற மகளிரா சொல்லியது] (௧௭)

சங்கரியக்ககிகாததநின்றததைதகையதென்னச
சங்கரியக்ககிறைஞ்செழிறசெந்திறசடானனகஞ்
சங்கரியக்ககிறாநானிசைகின்றசரணததினாற
சங்கரியக்ககைததேயெறசெறியந்தகநசினந்தே

(இ - ள) சங்கரி அக்கம நிகாதத நின் தாதை தகையது
என்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய
பிராவாகிய பரமசிவனது செய்கையைப்போல,—சங்கு அரி

யக்கா 'இறைஞ்சு எழிற செந்திற சடானன் - சங்கையுடைய
வீஷ்ணுமாததியும் இயக்காக்களும் வணங்குகின்ற அழகையு
டைய திருச்செந்திலில் வாழும் ஆறுதிருமுகங்கையுடைய
வரே,—கஞ்சம் கரியக ககிர இசைகின்ற சரணத்தினால் சங
கரி - தாமரைமலரும் கருகும்படியாக ஒளி பொருநதுகின்ற
உமமுடைய பாதத்தினுறகொன்றருளும்—அக்கணத்தே ஏற
செறி அந்தகந்தினந்து - அந்தக்கணத்தே எண்ணெசு செரும்
இயமனைக் கோபித்தது எ-று இயமனைக் கோபித்ததுக் கொன
றருளுமெனக் கூட்டுக (கஅ)

தகரனலங்கநிறைநிறத்தான செந்திறநதைச்சங்கேயந
தகரனலங்கனளினதனை சகினனருமுளகந
தகரனலங்கடாநின்றசத்தியனரு ளெனினந
தகரனலங்கனனருலெனச்சீறிடத்தக்கரனறே

(இ - ள) தகரன-மேடவாகனத்தையுடையவராகியும்,—
நல அங்கம் நிறை நிறத்தான - நன்மையாகிய திருமேனியிலே
நிறைந்த வண்ணமுடையவராகியும்,—செந்தில தந்தை -
கிரச்செந்திலில் வாழும் பிரவாகியும்,—சங்கு ஏயந்த கரன
அலங்கல நளினதனைசகினன தாழ - சங்கு பொருநகிய
கையையுடைய வீஷ்ணுமாததியும் மாயையணிந்த தாமரை
யாசனத்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற—அள
கம் தகர நலங்களை தர நின்ற சத்தியன் - அளகமானது மயிர
சுசாநதாலாகிய இன்பத்தைத் தரும்படி நின்ற கிரியாசத்தியா
கிய தெய்வயானையையுடையவராகியுமிருக்கின்ற கந்தசுவா
மியினுடைய—தாளெனின - பாதமென்பேனையின்,—அந்த
கா அனலம் கனனருலெனச் சீறிடத்தக்கரன்று - யமனா
வடவாழ்காக்கினி சவாலித்தாற்போலக் கோபித்ததற்குத் தக
கவரலலா எ-று (கஆ)

தக்கனகத்தினடறணித்தானயன்றனகதிசந
தக்கனகத்திகிரிகரஞ்சுக்கங்கடந்தளிக்கத

தக்கனகத்தியினையாளியெனெஞ்சதாஞ்சலசர
தக்கனகத்தினகரனறனசெநதிலைச்சந்திக்ககனே

(இ - ள்) தக்கன அகத்தின அடல தணிதநான் (கதி) - தக்கனுடைய அகங்காரத்தினது வலிமைஸ்ய அடக்கிய உருத்திரமூர்த்தியுடைய பதத்தையும்—அயனறன கதி - பிரமனுடைய பதத்தையும்—சந்தக கனகத கிகிரி கரன ஆக்கங்கள - அழகினையுடைய பொன்மயமாகிய சககரத்தைத் தரித்தகையையுடைய விஷ்ணுவினது செல்வத்தையும்—தந்து அளிகத தக்கன - தந்து காடகத்தக்கவா—அகரதியினே ஆளி - அகஸ்கியமகாமுனிவரை ஆண்டருள்னவரும்—என நெஞ்சதாம் சலசம தக்கன நரு அதத்தினகரன - என்னிதயமாகிய தாமரைமலருக்கு அன்பராகி விளங்குகின்ற அந்தனானருரியருமாகிய முருக்ககடவுளானவா,—தன செந்நிலை சந்திக்கின - தமமுடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில என்று முருக்ககடவுளானவா தமமுடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில உருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவின்னுடைய செல்வத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக (உரு)

சந்தத்தனத்திகடந்திறதகாசைதலத்தினிசசை
சந்தத்தனத்தினசைதீரடியனறனகிலிறசோ
சந்தத்தனத்தியதளானறையதடக்கயலகரு
சந்தத்தனத்தினினங்கீழிழிசெந்திறறங்கின உகே

(இ - ள்) சந்தத் தனத்திகள் தம திறத்தது ஆசை - சந்தனத்தையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும்—தலத்தின இசசை - மண்ணில வைக்கப்படும ஆசையையும்—சந்தத் தனத்தின நசை தீர் - அழகையுடைய பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்துநரும்,—அடியனறனது இல இல சந்த சோ அததன அசதி அதளானதனய - தமத்தியாராகிய சுந்தரமூர்த்திராயனுடைய மனைவி

யாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச் சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடக்கயல கஞ்சம் தத்த நத்தினினம் கீழ் இழி செந்தில தங்கினறகு - பெரிய கயன்மச்சங்கள் தாமரைமல ரிலே பாய (அகினமேற்றயினற) சங்குககூட்டங்கள் கீழேயி றங்கப்பெற்ற உமமுடைய திருச்செந்தூரிலே வந்து வசித்த எனக்கு எ-று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனக்குப் பெண களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் மண்ணில் வைக்கப்ப டொசையையும் பொன்னிலேறுமாசையையும் தோத்தருளுமெ னக்கூட்டுக (உக)

தங்கச்சினகரநேராககலந்திச்சகநிறைந்தா
தங்கச்சினகரநேயாதனயனறனககினிதாந
தங்கச்சினகரநீளசெந்தினுடடிற்றனகரிதந
தங்கச்சினகரநகனனென்னங்கடையலாககே

(இ - ள்) தங்கு அச்சின அகரம் நேராக் கலந்து இச்சகம் நிறைந்தா - பொருந்திய உயிரொழுத்துக்களுகளுளளே அகர மாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிரகளதோறும் பொருந்தி இவ்வுலகத்திலே வியாபித்தவரும்—தம கச்சி நகரம் நேயா - தமமுடைய காஞ்சீபுரத்தில விருப்பதையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய—தனயனறனக்கு இனிதாம் - குமாரராகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தங்கச் சினகரம் நீள செந தில நாட்டில - பொன்னாலாய கோயிலானது உயாநதிருக்க ப்பெற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்துடைய நாட்டின்க ண்ணே—கரி தந்தத் தனம் கச்சில நகர நற்கனன் என் நவ கள் தையலாக்கு - யானைக்கோட்டைப்போலும் தனங்கள் கச்சுளளே நின்றும பிதுங்குதற்கு நல்ல கனம் யாது காரண ததாலுண்டாயது எவகளுடைய பெண்ணுக்கு? எ-று. பாவ கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சி நின்றது [செவிலி தலைவியின துழலையிறுமாப்பைக கண்டையுற்றுப் பாங்கியை வினாவல்]

உ

கீனதுதி துணை

திருச்செந்திரிரோட்டகயமகவந்தாதி.

மூலமும் உரையும்

காப்பு

கொற்றவருணனைநின்றனறுழக்கியகொக்குருவைச
செற்றவருணனையன்னசெவவேற்படைச்செங்கிலாசு
முற்றவருணனையநதாதிபென்றுமுதிராமதப்போ
பெற்றவருணனையானநதாதிபையப்பேசுவனே

(இதனதுபதப்பொருள்) அன்று கொற்ற வருணனை
நின்ற உழக்கிய கொக்குருவைச செற்ற - 'யுத்தஞ்செய்த'அக்
காலத்து வெற்றியையுடைய சமுதிரராசனை(கடலிட்டதே)
நின்ற கலக்கிய மாமரவடிவாகிய சூரபதமனைக் கொன்ற—
அருணனை அன்ன செவவேற்படைச செந்நிலாகு சூரிய
னைப்போன்ற சிவந்த வேலாயுதததையுடைய திருச்செந்திர
ரிலவாமும் முருக்ககடவுளுக்கு—வருணனை அநதாதி முற்ற -
(நான் பாடத்தொடங்கும்) வாணனையையுடைய இந்நிரோட்
டகயமகவந்தாதியானது (இடையூறின்றி) முடியும்பொருட்
டு,—என்றும் முதிராமதப்போ பெற்ற அருளனை - எக்கால
த்தம்முதிராத மதநீரென்று(உலகத்தாரா சொல்லும்)பெயளரப்
படைத்த அருளவெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற—
ஆனந்தது ஆதியைப் பேசுவன - யானைமுகத்தையுடைய
கண்பதியை (யான) துதிப்பேன என்றவாறு ஏ - ஈற்றசை
அந்தாதியானது முடியும்பொருட்டுக் கண்பதியைத் துதிப்பே
னெனக் கூட்டுக. நிரோட்டகயமகவந்தாதி - நிரோட்டகமும்

யமகமுமாகப் பாடப்படும அநாதர் நிரோட்டகமாவது இதழ் முயற்சியாற் பிறக்கும் மெய்யும் உயிரும் உயிரமெய்யும் வராமற் பாடப்படுவது யமகமாவது அடி முதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்தமுதற் பத்தெழுத்திற்கு ஓரடிபோல நான்கடி யும் பாடப்படுவது இப்பிரபந்தத்தினமுதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோட்டகமுமன்று, யமகமுமன்று, திருக்கணக கண்டுகொள்க திருக்காவது அடிமுதலெழுத்தொழிந்து இரண்டெழுத்தமுதற் பன்னிரண்டெழுத்திற்கு ஓரடி போல நான்கடியும் பாடப்படுவது

யாணககண்டங்கரி சென்றேதெழிறசெந்தி லின்றடைந
யாணககண்டங்கரி பறக்கவயிலையேதததை [தே
யாணககண்டங்கரிசேரோண்டிக்காக்கினர்தீரலிசை
யாணககண்டங்கரிதாக்கியசோக்கதிமெய்தினனே

(இ - ள்) யாணககண்டங்கு அரி சென்று ஏத்து எழிற செந்தில இன்று அடைந்து - வெள்ளையாணியின்மேல் இருக்கின்ற இக்கிரை போய்த் தங்கும் அழகியையுடைய திருச்செந்திலை இன்றைக்குச் சேர்ந்து, — யாண - நான — ஐக்கண்டம் கரிபறகு - அழகையுடைய கழுத்துக் கரிதாகப்பெற்ற பெரு — அம்ம வயிலையை ஏத்த தலை ஐக்க - அழகிய கைலாசகிரியைப்போன்ற பெருமையையுடைய இடத்தை வாகனமாகக்கொண்ட கடவுளும் — அண்டம் கரி சோ என மக்கு — ஆக்கின்றகு - அண்டங்களையும் அட்டகலங்கள் பொருத்திய அட்டகங்களுக்கும் சிறுபடித்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு — ாநல இசையாணக கண்டு - (பிரணவப்பொருளை) உபதேசித்தருளிய நன்மையாகிய கோத்தியையுடைய சுப்பிரமணிய சுவாமியைத்தரிசித்து, — அவரு அரிதாகிய சோக்கதி எய்தினன - அவ்விடத்தே (யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கு) அரிதாகிய சிறப்பையுடைய மோகந்தையைடைந்தேன். எ-று. நான

இன்னநதியங்கிரிகாததசெவசேழனகையீரிரண்டா
யினனநதியங்கிரியைச்சிலையாககிதனசேயெழிறசெய
யினனநதியங்கிரியுங்கஞ்சஞ்சோ செந்திலெநதைதனை
யினனநதியங்கிரியைக்கதியீநதன்னென்றனக்கே

(இ - ள்) இன அநதி அங்கி நிகாதத செவசேழன -
இனிதாகிய செவவானததையும் அக்கினியையும் போன்ற
செந்திறததையுடையவராகியும், —கை ஈரிரண்டு ஆய இல
நந்தி அம் கிரியைச் சிலையாககிதன சேய - நான்குக்களையு
டைய மாதாவையிலலாத நந்தியென்னுந் திருநாமததையுடைய
யவருந் அழகையுடைய மகாமேருமலையை விலலாகக்கொ
ண்டவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்—எழிறசெ
யயில நந்து இயங்கி, இரும் கஞ்சம் சோ செந்தில எந்தை-அழ
கைப்பொருதிய வயலகளிலே சங்குகள் ஊர்ந்து சென்று
பெருமையாகிய தாமரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற
திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நமது பிதாவாகியிருக்கின்ற
முருக்ககடவுளானவா, —தனையின் நந்தி அங்கு இசைய - பாச
ததினாறகெட்டுலைந்து அநதஸ்தலத்தின்கண்ணே சேர, —என
றனக்குக் கதிர்நதன்ன - எனக்கு மோகந்ததைத் தந்தருளி
ஞா. எ-று.

(கச)

தனக்கடங்காரெயிலசெற்றகங்காளன்றையனங்கந
தனக்கடங்காதிழிதந்திக்கிளையன்றளிரெழிறசந
தனக்கடங்காநிறைசெந்திலின்றசேயசயிலநங்கை
தனக்கடங்காணினசசாரிலையண்ணறரணியிலே

(இ - ள்) தனக்கு அடங்கார எயில செற்ற கங்காளன்
தனயன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களுடைய முமமதிலகளை
யும் அழித்த முழுவெலும்பையணிந்த பரமசிவனுடைய குமா
ரரும், —அம் கந்தன் - அழகைப்பொருந்திய கந்தசுவாமியும்—
அக் கடம் காது இழி தந்திக்கு இளையன் - அந்த மதமானது

கா கினின்றும் சொரிகின்ற யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுக்
குத தம்பியும்,—தனிரா எழிற சந்தனக் கடம கா நிறை செந்தி
லில நறசேய - தனிராகனைப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்த
னமரங்களின் காடுகளும் பூஞ்சோலைகளும் நிறையப்பெற்ற
திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நல்ல இனையோருமாகிய சுப்பி
ரமணியசுவாமியினது—சயில நவகை தனக்கடம காணின் -
மலையிலிருக்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய குடங்களைக்
காண்பாராயின்,—அண்ணல தரணியில் நச்சார இலை - தலை
வளே, இப்பூமியினகண்ணை விரும்பாதாரில்லை ஏ-று (கரு)

தரணியினையநிறத்தணை லாரிற் றதனறளநத
தரணியினையனிறைஞ்சயிலாரநறநனிச்சிலையாந
தரணியினையனகண்ணையநதரித்ததிடுகந
தரணியினையனெஞ்ஞேயலாததாளகடரித்திறைஞ்சே

(இ - ள) தரணி அனைய நிறத்தது அண்ணலா - சூரியனை
பபோன்ற நிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவராகியும், —
அன்று இரந்து அளந்த தரணியன அயன இறைஞ்ச அயிலா -
அசகாலத்து யாசித்து அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ
ணுமூத்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுதத்தை
யுடையவராகியும்,—நல தனிச் சிலையாம தரணியன ஐ அன
கன அனை அநதரி தந்திடு கந்தா - நல்ல ஒப்பிலலாத விலலா
நிப மலையையுடையவரும் அழகியையுடைய மலரகிதருமாகிய
பரமசிவனைச்சோந்த உமாதேவி பெற்றருளிய கந்தசுவாமியா
கியுமிருக்கின்ற முருக்ககடவுளே—அணி அல-(நமக்குப்)பெரு
மைப்பொருந்திய அரணையிருக்கின்றா,—நெஞ்சே நையல -
மனமே, நீ வருந்தாதே,—அலாத தாள்கள தரித்து இறைஞ்சு-
அவருடைய செந்தாமரைமலர்போலும் திருவழிகளைத் தாங்கி
வணங்கு. ஏ-று. அலலென்பது மதிலுக்குப் பெயராமாறு
“இரவுமிருளு மிரும்பின் பெயரு—மெயிலு மிரவியு மலலென
லாகும்” என்னும் பிங்கலத்தைச் சூத்திரததாலுணர்க. (கக)

தங்கநதனங்களடையத்தனியெனைத்தளளியங்கே
தங்கநதனங்கடரச்சென்றனநிறந்தாரிலைகா
தங்கநதனங்களலாகாககணுரெழிறறண்செந்திலா
தங்கநதனங்கடிகாசெக்காசெயசஞ்சலத்தினையே

(இ - ள்) தனங்கள் தங்கம் அடையத் தனி எனைத்த
ளளி - என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத்
தனியாக எனை இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரிந்து--அங்கே
தங்கு அம் தனங்கள் தரச் சென்றனா - (தாம் போன) அவ்வி
டத்தில இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரு
மாப்பொருட்டுப்போன என்னுடைய நாயகா--காதம் கந்தம்
நம கள் அலா காககண் ஆர எழில தண செந்திலா தம் கந
தன - ஓகாததாரம் மணமவீசுகின்ற நமமுடைய தேன
பொருந்திய பூக்கள் நந்தனவனங்களிலே நிறைந்திருக்கப்
பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய திருச்செந்தாரில
வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தசுவாமியினது--அங்கம் நிகா
செக்கா செய சஞ்சலத்தினை அநிறந்தாரிலை - திருமேனியைப்
போலும் இச்செவ்வானம் எனக்குச் செய்கின்ற துககத்தை
உணர்ந்தாரிலை எ-று [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைக்
கண்டிரங்கல.] (௫)

சலந்தரனாகந்தரித்தாராததாதன்றனதிடைச்சஞ்
சலந்தரனாகந்தரைநடந்தாலெனச்சார்த்தண்டன்
சலந்தரனாகந்தளரச்செற்றாதனயன்றலநச
சலந்தரனாகந்தனக்கிறைசோசெந்திறசார்த்திடறகே.

(இ - ள்) சலம் தரம் நாகம் தரித்தாரா - கங்கையையுந்
தலைமாலையையும் சாப்பதையும் தரித்தவரும்,--தம் தாதன்ற
னதிடைச் சஞ்சலம் தர - தம்முடைய அடியாராகிய மார்க
கண்டேயரிடத்திலே துககத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு--
நாகம் தரை நடந்தாலெனச் சார்த்த தண்டன் - யானையா

னது பூமியிலே நடந்தாறபோலச சோநத இயமனையும்—சல
ந்தரன ஆகம தளரச செறறா தனயன-சலநதரனையும் உடல
ஞ்சோருமபடி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரா
கியும்—தரம நாகந தனக்கு இறை சோ செந்தில தலம சாரந
திடறகு நச்சலம - மேனமையையுடைய மலைகளுக்கும் தலைவ
ராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்கூந் திருச்செந்தா
ராகிய தலத்தையடைதற்கு யாம வீருமபிளேமிலலை எ-று

சாரங்கஞ்சங்கரிகட்கிசசிததேயநதகைச்சங்கரனா
சாரங்கஞ்சங்கரிதாஞ்சக்கரங்கையிறுங்கினன்சேய
சாரங்கஞ்சங்கரியாநண்ணினாகநததநதிரததா
சாரங்கஞ்சங்கரிதேயெனசசெயநினசரணடநதே

(இ - ள்) சாரங்கம சங்கரி கட்டு இசசிதது ஏயநத கைச
சங்கரனா - மாளுனது உமாதேவியினது கண்ணினதழகுக்கு
வீருமபிவந்திருந்தாறபோலப் பொருந்திய னையையுடைய
சங்கரனும்—சாரங்கம சங்கு அரிதாம சக்கரம கையில் தாங்கி
னன் சேய சார ஆங்கம சங்கரியா நண்ணினாக்கு—சாரங்கமெ
ன்னும் வில்லையும் சங்கையும் அரிதாகிய சக்கரத்தையும்
கையிலே தரித்த விஷ்ணுமாதகியுடைய புதலவனாகிய மன்ம
தனுடைய பொருந்திய உடலத்தைக்கொன்று (முனபோல
யோகத்து) இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—அந்தத் தந்தி
ரத்து ஆசாரம் - வேதத்தின் முடிவாகிய சைவாகமத்தினது
சீலத்தை—கஞ்சம் கரிதேயெனச செய நினசரண் தந்தது -
செந்தாமரைமலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற
உமமுடைய பாதம்கொடுத்தது எ-று. இரண்டாமடியிலே
சாரங்கமெனபது எதுகைநோக்கிச் சாரங்கமென ஓரகரம்
விரியப்பெற்று நின்றது (எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகராசோககத்தடங்கணலை
தந்தனஞ்சங்கையலரென்செயயாடங்கச்சசநாநித

தநதனஞ்சங்கையகவறதநீசெந்திறசாகதனித
தநதனஞ்சங்கையநகனீயனறருடரற்கே

(இ - ள்) சங்கை அணி கரா தம தனம் சோககத தடங்
கண அலைதநதனம் - சங்குவனையிலையணிந்த கையினையுடைய
பெண்கள் தங்கள் முலைகளிலே புணாகக அவாகளுடைய
விசாலமாகிய கண்களினாலே டாம அலைந்தோம் — சம கை -
(இனி அவார்களோடனுபவிக்கு) சுதத்தை நீ வெறுத்து
விடு, — அலா என - (இதனுலுண்டாகும்) பழிமொழி நமக்கு
என! — செய்பாள் தங்கச் சற்சனா நிததம் தனம் சங்கை அகல
அறத்து - இலகருமி வசிககச் சன்மாககமுடைய சனங்க
ளுக்கு எப்பொழுதுநதிரவியங்களை ஐயம் நீங்கிய தருமநெறி
யிலே கொடு — தனிதநதன அஞ்ச அவகை அங்கன இளை
யன நற்றூள் தரற்குச் செந்தில சாக - ஒற்றைக்கொம்பின
யுடையவரும் ஐந்தாகிய அழகிய கையையுடைய பாவமில்லா
தவருமாகிய வீராயக்ககடவுளுடைய தம்பியாராகிய சுப்பிரம
ணியசுவாமியானவர் தமமுடைய நன்மையாகிய பாதங்களை
நமக்குத் தருமபொருட்டு அவா வீற்றிருக்குத் திருச்செந்தூரை
அடை என்று (அ)

தரங்கனந்தாரனனியேற்றெழிறசெந்திறநதைநிர
தரங்கனந்தாரகநாடினென்றேநினைசத்தியர
தரங்கனந்தாரநகர்சாசெய்கிரிததையலாகந
தரங்கனந்தாரளாகஞ்சிறிறிடைசலசங்கண்களே

(இ - ள்) தரங்கம் நந்து ஆரவ நனி ஏற்று எழிறசெந்
தில தத்தை - கடற்றிறைகள் சங்குகளை மதிலினமேலே மிக
ஏறுகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும்
பிதாவாகியும், — நிரந்தரம் தாரகம் நாடின கணம் என்று நினை
சத்தியா அந்தரங்கம் நந்தார் - எககாலத்தும் பிரமஸ்வரூப
த்தை விசாரிக்கில நமக்கு மேன்மையாகுமென்று நினைக்கி

னற மெயஞ்ஞானிகளுடைய அநதரங்கத்திலே கெடுத்தலின்றி
விளங்குகின்றவரும்,—அநகா ஈசா - ஆணவமில்லாதவருமா
கிய பரமசிவனுடைய—சேய கிரித தையலர்க்கு - குமாரராகி
யுமிருக்கின்ற முருக்ககடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண
னுக்கு—தாரா அளகம கனம் - மாலையையுடைய அளகமானது
மேகததைப் போலும்,—சிற்றிடை அநதரம் - சிறுமையாகிய
இடையானது ஆகாயத்தைப்போலும்,—கண்கள சலசம -
கண்களானவை செநநாமரைமலரைப்போலும் எ-று [தலை
வியினதவயவம் புகழ்தல] (க்)

சங்கங்களுக்கழனிசுகரைசோசெந்திறங்கினரு
சங்கங்களுக்கரணணரனசேயெயதச்சாரதனஞ்சற
சங்கங்களுக்கனியைநிகாதண்டதரற்கினிய
சங்கங்களுக்கரெனநின்றயாங்கனெஞ்சங்கரைந்தே

(இ - ள) சங்கங்கள் அம் கழனிசுகரை சோ செந்தில
தங்கினம் - சங்குகள் அழகையுடைய வயல்களினது கரைக
ளிலே பொருந்திய திருச்செந்தூரின்கண் இருந்தனம்,—நஞ்
சம் கம களம் கரம் நண அரண சேய் எயத - நஞ்சம் தலையும்
கழுத்திலுங் கையிலும் இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமா
ரராகிய முருக்ககடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சறசங்கம்
சாரதனம் - சறசங்கத்தைச் சோந்தோம்;—களங்கனியை
நிகாதண்டதரற்கு இனி அசங்கம் - களாப்பழத்தைப்போலும்
நிறத்தையுடைய இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம்,—களங்க
ரென நின்ற யாங்கள் நெஞ்சம் கரைந்து - குற்றத்தையுடைய
வார்களாய் நின்ற நாங்கள் மனம் உருகி. எ-று நாங்கள் மன
முருகி இருந்தனமெனக் கூட்டுக (க0)

கரத்தரிககங்கணங்கட்டரனூர்தந்தகந்தரழ
கரத்தரிககங்கணங்கண்டசெய்செந்திலெங்காவகெயர்சா
கரத்தரிககங்கணங்கட்கயனாக்கெழிறகாசணிசே
கரத்தரிககங்கணங்கழ்ந்ததநாகினர்கைச்சததியே.

சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து மோகத்தையடைந்
தேனெனக் கூட்டுக (௧)

தினகரனந்தநீரிலங்காநின்றசெய்யநற்செந்
தினகரனந்தநிதியாயினனடந்தேயிலேந
கினகரனந்தகணைச்செற்றதாளாநிகழ்கனகா
தினகரனந்தநடனாதனயனெனசிறுதையனே

(இ - ள்) தினகரன் நந்த நனி இலங்காநின்ற செய்ய
நற்செந்தில நகரன் - சூரியன் ஒளி குன்றும்படி மிகப்பிரசாசி
நின்ற செவ்வையாகிய நல்ல திருச்செந்திலென்னுந் நகரத்
தையுடையவரும்—நந்தம் நிதியாயின - நம்முடைய செல்
வமாயினவரும்—அடந்தோ அயில ஏந்தின கரன் - வலிமை
யையுடைய சிறப்பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையையு
டையவரும்,—அந்தகணைச் செற்ற தாளா நிகழ்கன காநில
நகா அனந்தன் நடனா தனயன் - இயமனை வதைத்த பாதங்
கையுடையவராகியும் விளங்குகின்ற பாரததையுடைய செவி
களிலே அசைகின்ற அனந்தனாகிய குண்டலத்தையுடைய
நடேசராகிய மிருககின்ற பரமசிவனுடைய குமாரருமாகிய
முருகக்கடவுளானவா—என சிறுதையன் - என மனத்தின்
கண் இருக்கின்றனா எ - று (௨)

சிறத்தினயாகத்திசையந்தணாகுகிறைசேரகங்க
சித்தினயாகத்தரையளித்தாடரைசென்றிரந்த
சிறத்தினயாகத்திடையையந்தான்ந்தசெய்யளியாற
சிறத்தினயாகத்தந்தநற்செந்திலாயநினைச்சோந்தனனே

(இ - ள்) சிறத்தின யாகத்து இசை அந்தணாககு இறை -
தங்கள் மனமானது வேளவியின்கண்ணே பொருந்தப்பெற்ற
பிராமணாகடகுத்தலேவரே,—சோ அகம் கசிந்து அனையாகத்
தரை அளித்தாள் - பொருந்திய மனங்கசிந்து மாதாவாக இப்
பூமியைப் பெற்ற உமாதேவியையும்—சென்று தரை இரந்த

சிந்தனை - (மாவலிச்சக்கிரவாததியிடத்திலே) போயப்பூமியை யாசித்த வாமனருபதையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்— ஆகத்தினிட இயைந்தான தந்த சேய - தமது திருமேனியிலே (இடப்பாதிடும் வலப்பாதிடும்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற குமாரரே,—அளியால சிந்த அனையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்தைப் போன்றவரே,—கத்த - கருத சாவே, —நரசெந்திலாய - நன்மையாகிய திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நினைச்சோந்தனை - உமமை (யான வந்து) அடைந்தேன் என்று எனனைக காததுகொள்ளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. அனனை நினனை என்பன அனை நனை என இடைக்குறைந்து நின்றன (ங)

தனத்தலங்காரநிறைநாரியரந்தரத்தசைகே
தனத்தலங்காரநிகழ்ரங்காட்சசெய்தனனினயத
தனத்தலங்காரதராயியங்கத்தக்கதனைசெந்திறக
தனத்தலங்காரனையானயனேத்திட்டதங்கினனே

(இ - ள்) தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியா - முலையினிடத்து அசைகின்ற முததமால்கள நிறையப்பெற்ற பெண்கள—அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அலங்கு ஆட - ஆராயத்திலே அசைகின்ற கொழுகளையுடைய அழகு விளங்குகின்ற சபையின்கண்ணே நடக்கவும்,—செய்தனனின் நயத்த நத்து அலம் கார அதராய இயங்கத் தக்க தனை செந்தில கந்தன - வயல்களிலே சுகத்தையுடையனவாகிய சங்குகள கலப்பைச்சாலிலே நிற்கின்ற சலமானது வழியாக அகிலூரந்து செல்லவுந்தக்க குளிரச்சிவையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் கந்தசுவாமியானவா—அததலம் காரனையான அயன் ஏத்திட்ட தங்கினன் - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேகம்போலும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவருநதுக்க இருந்தருளினார். என்று. அலம் ஆகுபெயர். (ச)

(இ - ள்) கரத்தது அரிக கவகணம் கட்டு அரனா தந்த
கந்தா - கையிலே சாப்பமாகிய கடத்ததைக் கடடிய பரமசி
வன பெற்ற கந்தசுவாமியும், — அழகா - அழகையுடையவ
ரும், — அததா - பிதாவும், — இக்கு அவகணம் கண்ட செயச
செந்தில் எங்காகெயா - கரும்புகள் சேற்றினிடத்து உண
டாகப்பெற்ற வயலகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கி
ன்ற நமமுடைய காவகேயருமாகிய முருகக்கடவுளானவா —
சாகரத்தது அரிகு - திருப்பாற்கடலிலே நித்திரையெய்தின
விஷ்ணுமூர்த்திக்கும், — அம் கணங்கட்டு - அழகிய (தேவா
தலிய) கணங்களுக்கும், — அயனாகு - பிரமதேவருக்கும், —
எழிற்காச அணி சேகரத்தது அரிகு - அழகையுடைய இரத்தி
னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மும் மையுடைய இரத்திரனாக
கும், — அவகு அணங்கு அற்றிட - அவவிடத்தே (சூரன முத
லிய அசுரர்களாலுண்டாகிய) வருத்தம் நிகழும்பாருட்டு —
கைச்சத்தி தாவகினா - கையினதென்கை வலையுத்ததைத்
தரித்தருளினா — எ-று காவகேயரென்கை காவகேயரென்க
குறுக்கவகாரம் பெற்றவென்றது. (கக)

சத்திககரத்ததைச் செயங்கத்தினைத் தந்தனன்ற
சத்திககரத்தனைக் கசிலைபாளிதனருளினேனே
சத்திககரத்தனகத்தியைநதேத்தரனற்றதகதிாச
சத்திககரத்தனகசெந்திலாய்நினசரணசரணே

(இ - ள்) சத்திக கரத்தன் அகச செய அவகத்தினைத் தந
தனன் - வலிமையையுடைய முதலையினது வயிற்றினுள்ளே
புகுந்த பிராமணப்பிள்ளையினுடைய உடம்பை (சுந்தரமூர்த்தி
நாயனருடைய திருப்பகித்ததின பொருட்டு) அழைத்ததுகொ
டுத்தவரும் — நல சத்திககு அரத்தன — நனமையாகிய (தமதி
டப்பாதிவிலிருக்கும்) உமாதேவிகு (வலப்பாதிவிலே) சிவந்த
ருபமாக விளங்குகின்றவரும், — நகச் சிலை ஆளி - மகாமேரும்

லையை விலலாக ஆண்டவரும்,—தன் தாளினை - தம்முடைய இரண்பொதங்கனையும்—நேசத்து இக்கா அதன அகத்து இயைநது ஏதது அரண தந்த - அன்பினை கருப்புல்லையுடைய மனமதனுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந்தித் துறிககின்ற சங்காரகாததாவுமாகிய பரமசிவன் பெற்ற—கதிரிச சததிக கரத்து அனக - கிரணததையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையினையுடைய மலமுத்தரே,— செந்திலாய - திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நின்சரணே சரண—உமமுடையபாதங்களே எனக்குப் புகலிடம். ஏ-று ()

சரிதவகையாரககலன்றதனநதரித்தாரநரகே
சரிதவகையாரககரிடத்தினுராதந்தண செங்கினே
சரிதவகையாரககணத்தினன்னலகைத்தலசரதந்தஞ்சோச
சரிதவகையாரககசிறகிசைககின்றதகையினாக்கே

(இ - ள்) சரி தம கை ஆரக கலன் தம தனம் தரித்தார நரகேசரி தங்கையார இடத்தினுர - லனையலேத் தமது கையிலும் முத்துமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது முனையிலும் தரித்தவரும் நரசிங்கவுருவகொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய தங்கையாருமாகிய உமாதேவியார பொருந்திய வாமபாகத்தையுடையவராகிய—அக்கா தந்த - சங்குமணியை அணிந்த பரமசிவன் பெற்ற—தன் செந்தில நேசா - குளிரசசியையுடைய திருச்செந்தூரில் விருப்பத்தையுடைய முருகக்கடவுள்—இதம் கையார - இன்பத்தை வெறுத்து செயவார,—அக்கணத்து இன்னல கைத்தல சரதம் - அந்தக்கணத்திலே துன்பத்தை வெறுத்தொழித்தல சத்தியம்,—தம் சோச சரிதம் கை ஆரக கசொது இசைககின்ற தகையினாக்கு - தமது சிறப்பையுடைய சரித்திரத்தை ஒழுக்கம் பொருந்தும்படி மனங்கசிறந்து சொல்கின்ற அன்பினையுடையவர்களுக்கு. ஏ-று முருகக்கடவுள் அன்பினையுடையவர்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார் துன்பத்தையொழித்தல சத்தியமெனக் கூட்டுக (கூ)

அலரினனந்தலையாழிகண்டாக்ஞ்செகியினிடை
யலரினனந்தநிகரயிலானசெந்திலாயிழைய
யலரினனந்தநினைநிலந்தோந்ததற்கன்றயலா
ரலரினனந்தஞ்சொலறகிடனெஞ்சழிகின்றதே.

(இ - ள்.) ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாகு - சமுத்திரத
தினது நடுவிலே ரூரியனதோன்றினாபோல—செகியினிடை
அலர் இனன் - மயிலவாகனதிலே விளங்குகின்ற தலைவ
ரும்,—அந்தம் நிகா அயிலான—அழகிய ஒளிபொருந்திய
வேலாயுதத்தை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்
தில ஆயிழை - திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—ஐய
லர் இனல நந்த நினை நிலம் தேர்ந்ததற்கு - ஐந்துபுஷ்பபாண
ங்களாலாகிய துன்பங்கெடுப்படி உனனை இந்நாட்டினக
ண்ணே தேடியதற்கு—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம்
சொலறகு இடனெஞ்சு அழிகின்றது- அந்நாளிலே அயலவ
ராகள பழிமொழியாக அளவிலலாத வாராததைகளைப் பேசுதலு
க்கு இடமாக மனம் வருந்துகின்றது எ-று [அலரறிவுறுத்தல]

தேயத்தியங்கியலகிறலங்களிற்சென்றழக
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கத்சேர்தலறைந்
தேயத்தியங்கினந்திலந்தானெறிசெந்திலடைந்
தேயத்தியங்கிதரித்தானறையறறெரிசெக்கினே

(இ - ள்) தேயத்தது இயங்கி அலகில் தலங்களில சென்று
அடிகள தேயத்தியங்கி அலையல - தேசங்களதோறஞ் சஞ்சரி
த்து அளவில்லாத க்ஷேத்திரங்களிலே போயக காலகள் தேயு
ம்படி தியங்கி அலையாதே,—கதி சோதல் திடம் - மோகூத்
த்தை அடைதல் நிச்சயம்:—அறைந்து அத்தி அவரு இனம்
நித்திலம் எறி செங்கில் அடைநது - ஆரவாரித்துச் சமுத்திர
மானது அவ்விடத்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக் கரையி

லெறியப்பெற்ற திருச்செந்தூரைச் சேர்ந்து,—ஏய அதி
அங்கி தரித்தான தனயன் தெரிசிககின் - அவவிடத்திலிருக
கின்ற எலும்பையும் அககினியையும் தரித்த பரமசிவனுடைய
குமாரராகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசிககில ள்று முருகக்கட
வுளைத் தரிசிககில மோகந்ததையடைதல நிச்சயமெனக் கூட்
டுக மூன்றாமடியின் முதலிலிருக்கும் ஏகாரம்முதலாக ()

சிககத்தனங்கழற்ககின்ற கன்னியாசிதைகளை
சிககத்தனங்களித்தழிந்தேற்கெழிற்செந்திறி
சிககத்தனங்கழலையேத்தநலகின்னீர்நிறைகா
சிக்கத்தனங்களிலேசன்நந்திறற்கநதனை

(இ - ள்) சிககத்தனங்களை நிறக்கின்ற கன்னியா சிந
தைகள் நேசிகக - கண்டவர்கள் தங்கலிடத்தில அகப்படும
படி முலைகளைத் திறவாரின்ற பெண்களுடைய மனம் விருமபு
மபொருட்டு—தனங்கள் அளித்து அழிந்தேற்கு—திரவியங்களை
அவாகஞ்சூக கொடுத்ததுக கெட்டவனாகிய எனக்கு—எழிற
கெட்டில் தரிசிகக - அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசி
ப்பதற்கும்,—தன் அம் கழலை ஏத்த - தம்முடைய அழகிய
பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும்,—நல்கின்ன் - அருளசெய்தா—
சீர் நிறை காசிக கத்தன் நங்களை அகிலேசன தந்த நிறற்கந்
தன் - சிறப்புப்பொருளாகிய காசியில் வீற்றிருக்கும் கருத்தா
வாகிய எங்கள் விசுவநாதசுவாமி பெற்ற வலிமையையுடைய
கநதசுவாமியானவா ள்று. கநதசுவாமியானவா எனக்குத்
திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத்
துதிப்பதற்கும் அருளசெய்தாரெனக் கூட்டிக. (உரு)

கநதரங்கானந்தனிறசென்றடங்கிலென்காசிக்கநே
கநதரங்கானந்தநண்ணிலென்கன்னியர்கட்டளக

கநதரங்கானநதநினருடெழிற்செந்திறகண்டிறைஞ்சிக
கநதரங்கானநதநலகச்சன்னங்கடநதிலரே

(இ - ள்.) கநதரம் கானநதனில சென்று அடங்கில
என் - முழையிலும் காட்டிலும் போய்ப புலனெடுங்க இருந்த
தற்ற பயன யாத?—காசிகு அநேகநதரம் கால நந்த நண
ணில என் - காசிகு அநேகமுறை காலகள் வருந்தும்படி
போனதிற்ற பயன யாத?—கன்னியா கநதரம் கட்டு அள
கம் கான் நந்த நின்ற ஆடு எழிற்செந்தில கண்டு இறைஞ்சி -
பெணகள் மேகம்போலும் நிறத்தையுடைய கட்டப்பட்ட
அளகத்திலே வாசம் மிக நின்ற நடிக்கின்ற அழகையுடைய
திருச்செந்தூரைத் தரிசித்து வணங்கி, —கந்தா அங்கு ஆனந
தம் நலக - முருகக்கடவுள் அவவிடத்திற் சிவானந்தத்தை
அருள்—சன்னம் கடநதிலா - அதனிலே தங்கள் பிறவியை
கீங்காதவர்கள், எ-று சிவானந்தம்போற் காமயோகங்கள்
பயன்படாவென்பது கருத்து (உக்)

கடநந்தினுக்கத்தளாயையெண்ககாககனிறகே
கடனநதிராணித்ததாயெனநாரணனகண்டிறைஞ்செங்
கடநநதிராதனநயன்றசெந்திலிறகாரிகையே
கடனநதியுக்கங்காதலாதேறிகலிக்கின்றதே

(இ - ள்) கடம் நந்துஇல நாகத்தது அதள் ஆடையாய -
மதங்கெடுதலிலலாத யானையினது தோலாகிய வஸ்திரத்தை
யுடையவரே—என்க காககல நிறகே கடன் - அடியேனை
இரட்சித்தல உமக்கே கடனும்—அநதி நாண நிறத்தாய
என் - செக்காமேகம் நாணத்தக்க செந்நிறத்தையுடையவரே
என்று—நாரணன கண்டு இறைஞ்சி எங்களதம் நந்தி நாதன்
தனயன் - விஷ்ணுமூர்தி கரிசித்து வணங்குகின்ற எங்களு
டைய நந்தியென்னும் பெயரைப்பொருந்திய பரமசிவனு

டைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளது—நற்செந்திலில் காரி
கையே-நன்மையாகிய திருச்செந்தூரிலிருக்கும்பெண்ணே,—
கடல் நந்தின் நாயகம் காதலர் தேரில் கலிககின்றது - சமுத்
திரத்திலே தோன்றிய சங்குகளுடைய நாயகமாகிய வலம்
புரி உன்னுடைய தலைவரினது தேரிலே சததிககின்றது.எ-று
[பாங்கு வலம்புரிகேட்டுத் தலைவனது வரவறிவுறுத்தல்](உஎ)

கணககாகநாயகமுன்காயநிலையெனகண்ணியென
கணக்காகநானலைநதெயத்தெனெழிறசெந்திறகநதநெற்றிக
கணககாகநாதந்தநின்றையேயினிககாதலினுற
கணககாகனாகாததேயழியங்கத்தின்காதலற்றே

(இ - ள்.) கணக காகம் நாயகன தின் காயம் நிலையென
கண்ணி - கூட்டமாகிய காகங்களும் நாயகளும் உணகின்ற
சரீரத்தை நித்தியமென்று நினைத்து,—எனன கணககு ஆக
நான் அலைநது எயத்தேன - என்னதாற்பரியத்தின்பொருட்டு
யான் அலைநது இளைத்தேன?—எழிறசெந்தில காத - அழகை
யுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்குங் கந்தசுவாமீ,—நெற்றி
ககண அககு ஆகனா தந்த நின்றையே - நெற்றிககண்ணை
யும் எலும்பு மணியைத் தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரம
சிவன் பெற்ற உம்மையே—இனிக காதலினால் கணக கா -
இனி விருப்பத்தினாலே தியானிககும்பொருட்டு (இடையூறு
வராமற்)காததருளும்—கனா நிகாதது அழி அங்கத்தின் காதல்
அற்று—சொப்பனத்தைப்போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில
வைத்த விருப்பம் நீங்கி, எ-று. கண்ண எனறது கண என
இடைககுறைந்து நின்றது. சரீரத்தில வைத்த விருப்பம்
நீங்கி உமமையே தியானிககும்பொருட்டுக் காததருளுமெனக்
கூட்டுக (உஅ)

காதலையானின்றனககாக்கினனிநிக்காயத்தந்தே,
காதலையானின்றனககாரணனடிக்கஞ்சங்கணீங்

காதலையானின்றகங்கரைநதேத்தரண்கண்ணியராக
காதலையானின்றசங்கரனசேயசெந்திறகாகுகெயனே

(இ - ள்.) காதலையான் நின்றனக்கு ஆகுகினன் - விரு
ப்பத்தை நான உமமேல வைத்தேன;—இனிக் காயம தந்து
காதல - இனிச சரீரத்தைப் படைத்துக் கொலலாதொழி
யும்.—ஐயான் - சூககுமரூபியும்—இன தனம் காரணன -
இனிமையாகிய அருட்செலவத்துக்குக் காரணரும்—அழிக
கஞ்சங்கள் நீங்காது அலையான் நின்று அகம கரைந்து ஏதது
அரன - தம்முடைய பாதமாகிய தாமரைமலாகளை நீங்காமல
திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்யும் விஷ்ணுமூத்தி முன்
னின்று மனம் உருகித் துறிககப்பெற்ற சங்காரகாததாவும்—
கண்ணி அராக காது அலையாநின்ற சங்கரன சேய - மாலே
யாகச சாப்பம காதுகளிலே அசைகின்ற சுகஞ்செயபவருமா
கிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—செந்தில காகுகெயனே -
திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற கங்காபுத்திரரே எ-று சனனம
ரண துகங்களை நீக்கி நித்திய பேரின்பமயமாகிய மோகூந்த
தைத் தந்தருளும் என்பது கருத்து (உக)

காயங்கலையநலியந்தகணைகாலஞ்செயய
காயங்கலையதளானிலநீரழலகாற்றெழிலா
காயங்கலையனலரிசித்தாயினன் காதலழ
காயங்கலையதிருஞ்செந்திலாயெனக்கன்றனெஞ்சே

(இ - ள்) காயம கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம் -
சரீரம் நீங்கும்படி வருத்துகின்ற இயமன்வருங்காலத்திலே—
செய்ய காயம கலே அதளான - (சாக்கியநாயனொற்றிந்த) செங்
கலலாலாகிய சிவநத தழும்பையும் கலைமானினது தோலையு
முடையவராகியும்—நிலம் நீர் அழல காற்று எழில ஆகாயம
கலையன அலரி சித்து ஆயினன் - பிருதிவியும் அப்புஷ்ப தேயு
வும் வாயுவும் அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும்

திருச்செந்திலந்தாதி

நான்மீனும் ஆனவராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய—
 கீதல் அழகு ஆய - துமாராகிய முருக்ககடவுளினது திருவு
 ருவத்தைத் தியானி, —அங்கு அலை அதிரும் செந்திலாய
 என்க - அவவிடத்தே சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்
 தூரை யுடையவரே என்று சொல்லு, —கன்றல் நெஞ்சே -
 வருந்தாதொழி என்மனமே எ-று எனமனமே இயமன்
 வருங்காலத்திலே வருந்தாதொழி முருக்ககடவுளினது திருவு
 ருவத்தைத் தியானி திருச்செந்தூரையுடையவரே என்று
 சொல்லு என்க கூட்டுக சரீராதியத்திலே மனமானது எப
 பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும்
 எனபது சாதகிரசித்தம் ஆதலால், இப்படிச்சொன்னா எக
 காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ
 அதுவே சரீராதியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருக்ககட
 வுளைத் தியானித்தலை எககாலத்திலும் இடைவிடாது செயதா
 லொழியச் சரீராதியத்திலே செயதல் கூடாது எனவும், அத
 னை எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்து
 கொள்க

(௩௦)

திருச்செந்தினீரோட்டகயமகவந்தாதியுரை

முறறுபெற்றது

திருச்சிறறம்பலம்.

